

שבעת ימים פרק ראשון יומא

יב.

עין משפט נר מצוה

(א) מגילה כו. ז"ק פב.
 (ב) מגילה כו. ונאזת דר"י
 פרק ל"ה, א מגילה
 ט. ונאזת נג. ק"ח.
 (ד) נשי סוטה ל"א.
 (ה) ונאזת מ"ש פ"א
 ה"א, א (ו) ונאזת פ"א
 נר שמעון, א (ז) ונאזת
 ט"ג חולין ק"ח. ונאזת
 כ"א, א (ח) נש ונאזת כ"ג.
 (ט) שבעות ז' א. (י) נשא
 ו (כ) א. (ל) נ"ל חוץ
 ומפסק, א שמוט לט.

תורה אור השלם

1. כי תבא אל ארץ
 כנען אשר יבן נתן לכם
 לאחיה ואתיה נגע צרעת
 בביית ארץ אֲחֻזְתְּכֶם:
 ויקרא די לר
 2. לביימן אמר ידיו י?
 ישכן לבטח עליו חפץ
 עליו כל היום ובין תפוחי
 שֶׁבֶךְ.
 דברים לג יב
 3. ובא אשר לו הציבת
 והדיד לפרץ לאמר כנגד
 נראיה לי בפרית:
 ויקרא די לה

גליון הש"ם

גמ' בבה מתבין. ע"י
 מנחת דף ע"ג מוס'
 ד"ה חת: שם בצינורא.
 ע"י נסתדרין דף ע"ג
 מוס' ד"ה צינורא:

הגהות הב"ח

(א) גמ' הימח למ"ד
 אצטנו של כ"ג זה הוא
 אצטנו של כהן הדיוט.
 י"ב ע' לעיל מחילת דף
 ו: (ב) רש"י ד"ה הר
 הבית כו' ועזרת שיהיה
 סולה וי"א אמה כו' להגן
 מדריתת רגלי ישראל:

רבינו חננאל

ודחקו את דתניא מטמאין
 דכפרים והא דתניא אין
 מטמאין ודכרי. איני הוא
 ירושלים ודכריס היא
 ואמר רבי יהודה אני לא
 שמעתי אלא בית המקדש
 בלבד. ודייקין מינה הא
 בתו כנסיות ובתי מדרשות
 מטמאין בנגעים. ופרקיין
 אימא א"ר יהודה אני לא
 שמעתי אלא מקום הקודש
 אפילו בתי כנסיות ובתי
 מדרשות בכלל. במאי
 פליגי תנא קמא סבר אינה
 מטמאה אלא אחוזתכם
 ירושלים, כולה אינה
 אחוזה שלא נתחלקה,
 ולפיכך אינה מטמאה
 בנגעים. ור' יהודה סבר
 נתחלקה. כדתינא מה היה
 בחלקו של יהודה היא הבית
 והלשכות והעזרות ומה
 היה בחלקו של בנימין
 אולם והיכל כו'. ותנא קמא
 כי האי תנא, דתניא אין
 משכירין בתים בירושלים
 לפי שאין שלהם כלומר
 לא נתחלקה ירושלים. ר'
 אלעזר ב"ר צדוק אומר אף
 לא מטוה, לפיכך עזרות
 קדשים קלים בעלי
 אושפיון נוטלין אותם
 ברובע ומפני שנוטלין מהן
 העזרות ונקבטין שמריקין
 מהן היין לפיכך בהן
 משכירין מיטות לישון בהן
 בה בית דירה מיטמאה ואי לית בה בית דירה לא מיטמאה. ומתקינן לו כהן אחר תחתיו כו'. פשיטא אירע כהן פסול קודם
 תמיד של שחר, הה נתרבה בנגדים ועבר עבודה גדולה ועובד עבודת היום כדקיימא לן כל עבודת יוה"כ
 אינה כשרה (ר"א) [אלא] ככהן גדול. אלא אם אירע בו פסול אחר תמיד השחר, במה נקבע ככהונה גדולה עבודת היום ב'
 כלים הוא ככהן הדיוט נמצאת עבודת יום הכפורים כשרה ככהן הדיוט. אמר רב אדא בר אבהו נקבע ככהונה גדולה (כמו)
 [במה] שחיגה אבנט של כלאים שהוא מותר ככהן גדול והוא אסור לכהן הדיוט. ואמר הניחא למאן דאמר אבנטו של כהן
 גדול כו'. ונדחה ואמר אבני לובש שמוה ומהפך בצינורא. פי' א' עצי נורא שנמצא כי נתרבה בנגדים ועבר

דכריס. שהוא מקום שוקים ומתקצצים שם ממקומות הרבה והיא
 עשויה לכל הצבא להתפלל ואין לה צעלים מיוחדים: **דכריס.** כל
 צעליו ניכרים והרי הוא כביט השומפין: ואין ירושלים מטמאה
 בנגעים. שאין אחוזה להם. קסבר לא נתחלקה לשבעת ימיה וזנימין
 אלא כל השבטים שזין זה: **אני לא
 שמעתי.** קסבר נתחלקה לשבטים:
אלא מקום מקדש בלבד. כששקנה
 דוד את גורן מארונה היבסי גבה
 כספרו מכל שצט ושצט כדלמרינן
 בפרק י' וצשיטת קדשים [ונחיס קטו]:
במאי קא מיפלגי. ר' יהודה ורבנן:
 הר הבית והלשכות והעזרות. זל

המזרחי רוחצ' הר הבית עזרת נשים
 כולה ועזרת ישראל כולה (ו) י"א אמה
 של מקום רגלי דריסת הכהנים
 להגן מרגלי ישראל ושם המזבח
 ממחיל משם ולמערב צמקו של
 בנימין אלא ששמוקס מושב המזבח
 יואכה רעועה מחלקו של יהודה
 ונכנסת לקרן מזרחית דרומית:
חופף. כאלס המתמך ממחמת
 שאינו משיג תאומו לשון מיר (ו) לא
יחוף ראשו (מיר דף ע"ג): **אושפיון.**
 שהיה הארון נתון צמקו: והאי
 סנה. דלקמן סבר לא נתחלקה
 והיינו תנאי: **עורות קדשים.** של
 שלמי חגיגה ושמחה שעולו רגלים
 שזוטין ואוכלין שם: **גולפא.** קנקן
 של חרס: **ומשאה.** עור זהמה
 שהוא שומט ואוכל צבית צעל הצבית:
לאחווה. גבי נגעים כתיב (ויקרא יד)

אשר אני נתון לכם לאחווה צבית
 ואחווה: **לנים אבות.** משפחות:
ואין כל אחד ואחד. שלל חלקו
 אחות המשפחה לגברים: **כדשנין
 מעיקרא.** דלית זיה דירה: **פשיטא
 איירע.** צכהן גדול פסול ציוה"כ
 קודם תמיד של שחר מחנכין אותו
 לזה המשמש תחתיו בתמיד של שחר
 שיעשה הוא תמיד של שחר בשמונה
 צגדים ויהא ממוקן לכהונה גדולה
 קודם שיגיע עבודת יום הכפורים:
במה מחנכין אותו. הרי עבודת יום
 הכפורים שאחר התמיד צארבעה
 צגדים היא וצמה הוא יניכר שהוא
 כהן גדול מעולם והיכן יא' מהדיעות
 שתתא עבודת היום נעשית צכהן
 גדול: **צאצנט.** צאותן ג' צגדים
 עצמן יש היכר לכהונה גדולה שאצנטו
 של כהן גדול עבודת יוה"כ של צון
 הוא כדתיב' (ויקרא טו) וצאצנט צד יחגור
 וזה עד עכשיו היה רגיל לעבוד צשל
 כלאים: **הניחא למ"ד אצנטו של כהן
 גדול.** של כל ימות השנה היה של
 כלאים כדתיב' ואת האצנטו שש משור
 חילקת: **וזה אצנטו של כהן הדיוט.** שאין

חילוק צאצנטיהם איכה הכיירה ציוס
 הכפורים אצנטו לפי שאצנטו של כהן גדול משמנה ציוס הכפורים
 להיות של צון: **אלא למאן דאמר.** לקמן אצנטו של כהן גדול
 צכל השנה לא זהו של הדיוט שההדיוט של צון נמלאו אצנטיהם
 שזין ציוס הכפורים ומאי היכירה כהונה גדולה איכה להאי: **אמר
 אצני.** קודם שיתחיל עבודת היום שהוא צגדים השזין צהדיוט
 לוצב שמונה צגדים ויהפוך בצמצח החיזין אחד מאצברי התמיד
 בצמוג של צרול דקירוצ עבודה היא שממהר להתעכל מחמת
 קודם לכן: **צנינורא.** צמוגל: **חייב מיטה.** משום והור

והמלכות והעזרות ומה
 היה בחלקו של בנימין
 אולם והיכל כו'. ותנא קמא
 כי האי תנא, דתניא אין
 משכירין בתים בירושלים
 לפי שאין שלהם כלומר
 לא נתחלקה ירושלים. ר'
 אלעזר ב"ר צדוק אומר אף
 לא מטוה, לפיכך עזרות
 קדשים קלים בעלי
 אושפיון נוטלין אותם
 ברובע ומפני שנוטלין מהן
 העזרות ונקבטין שמריקין
 מהן היין לפיכך בהן
 משכירין מיטות לישון בהן
 בה בית דירה מיטמאה ואי לית בה בית דירה לא מיטמאה. ומתקינן לו כהן אחר תחתיו כו'. פשיטא אירע כהן פסול קודם
 תמיד של שחר, הה נתרבה בנגדים ועבר עבודה גדולה ועובד עבודת היום כדקיימא לן כל עבודת יוה"כ
 אינה כשרה (ר"א) [אלא] ככהן גדול. אלא אם אירע בו פסול אחר תמיד השחר, במה נקבע ככהונה גדולה עבודת היום ב'
 כלים הוא ככהן הדיוט נמצאת עבודת יום הכפורים כשרה ככהן הדיוט. אמר רב אדא בר אבהו נקבע ככהונה גדולה (כמו)
 [במה] שחיגה אבנט של כלאים שהוא מותר ככהן גדול והוא אסור לכהן הדיוט. ואמר הניחא למאן דאמר אבנטו של כהן
 גדול כו'. ונדחה ואמר אבני לובש שמוה ומהפך בצינורא. פי' א' עצי נורא שנמצא כי נתרבה בנגדים ועבר

והמלכות והעזרות ומה
 היה בחלקו של בנימין
 אולם והיכל כו'. ותנא קמא
 כי האי תנא, דתניא אין
 משכירין בתים בירושלים
 לפי שאין שלהם כלומר
 לא נתחלקה ירושלים. ר'
 אלעזר ב"ר צדוק אומר אף
 לא מטוה, לפיכך עזרות
 קדשים קלים בעלי
 אושפיון נוטלין אותם
 ברובע ומפני שנוטלין מהן
 העזרות ונקבטין שמריקין
 מהן היין לפיכך בהן
 משכירין מיטות לישון בהן
 בה בית דירה מיטמאה ואי לית בה בית דירה לא מיטמאה. ומתקינן לו כהן אחר תחתיו כו'. פשיטא אירע כהן פסול קודם
 תמיד של שחר, הה נתרבה בנגדים ועבר עבודה גדולה ועובד עבודת היום כדקיימא לן כל עבודת יוה"כ
 אינה כשרה (ר"א) [אלא] ככהן גדול. אלא אם אירע בו פסול אחר תמיד השחר, במה נקבע ככהונה גדולה עבודת היום ב'
 כלים הוא ככהן הדיוט נמצאת עבודת יום הכפורים כשרה ככהן הדיוט. אמר רב אדא בר אבהו נקבע ככהונה גדולה (כמו)
 [במה] שחיגה אבנט של כלאים שהוא מותר ככהן גדול והוא אסור לכהן הדיוט. ואמר הניחא למאן דאמר אבנטו של כהן
 גדול כו'. ונדחה ואמר אבני לובש שמוה ומהפך בצינורא. פי' א' עצי נורא שנמצא כי נתרבה בנגדים ועבר

(א) וכן הביאו המוס' פי' זה נשם רבנו בסנהדרין ד"ד ע"ג ד"ה צינורא ח"ל שם ור"ח פי' צינורא עני טורא.

ירושלמים לא נתחלקה לשבטים. תימה דצפרק אחוזה ומוקן
 (ונחיס דף ע"ג): אמרינן דקרן דרומית מזרחית לא היה
 לו יסוד לפי שלא היה צמקו של טורף וא"כ למ"ד לא נתחלקה מאי
 שגא דשאר מקומות של המזבח היה להם יסוד ומזרחית דרומית לא
 היה לה יסוד ואין למרד לדרידה היה
 להם יסוד מכל דלדיו לחס כן אל יסוד
 מזבח העולה מאי עביד ליה דשמעט
 שיש ליתן אותו צמקוס שיש לו מכלל
 דאיכה דוכתא דלא היה לו יסוד וי"ל
 הכי גמירי שלא לעשות יסוד למזרחית
 דרומית כדתיב' דה"א כח הכל צכתב:
הא דברבים הא דכפרים. ללארה
 תרוייהו כרצנן מוקי להו דאי
 אידי ואידי כרצי מאיר אס כן כיון
 דאיבעית אימנא קמא אידי ואידי
 כרצנן מוקי להו והשתא מוקי תרוייהו
 כר' מאיר הוה ליה למימר ואי צבית
 אימנא אידי ואידי כר"מ ועוד כי פריך
 לקמן ודכפרים מי מטמא צנגעים
 והשתא לאחווה וכו' לימנא הוה רצנן
 היא ומינה לי א"כ פלוגמיהו דרצי
 מאיר ורצנן דכרכים ומאי פריך מו
 מרצי יהודה דלמרא אני לא שמעתי
 אלא מקום מקדש דילמא כר"מ
 צבירא ליה ועוד קשה לי דעל כרחק
 מתרוייהו פריך דממילתא דת"ק נמי
 דייק ירושלים דוקא אינה מטמא' הא
 צתי כנסיות וצתי מדרשות מטמאים
 ואס כן כי משני אימנא מקום מקדש
 צלנד אכתי ממ"ק תיקשי אלא על
 כרחק משום הכי לא פריך ממ"ק
 דמלי לשנויי דכרצי מאיר צבירא ליה
 א"כ דרצי יהודה נמי לישנא הכי מיהו
 הא לא קדשה דממ"ק לימנא ליה למידק
 מידי הא צתי כנסיות וצתי מדרשות
 מטמאים דילמנא נקט ירושלים אע"ג
 דלא קדישא כולי האי כמו צתי כנסיות
 וצתי מדרשות לכמה ענינים וכ"ש
 צתי כנסיות ומדרשות מיהו הא קשיא
 ומאי פריך מרצי יהודה וי"ל כיון דלא
 וחכרו שום מאיר דפליגי צבא
 מילמא כי אס רצי מאיר ורצי יהודה
 מסתמא צר פלוגמא דרצי מאיר הוא
 ר' יהודה והיינו רצנן דצרייתא דלעיל
 וצר פלוגמיה דרצי יהודה הוא ר"מ:

במאי קא מיפלגי. צשלמא
 מעיקרא כי הוה ס"ד דר'
 יהודה מקום מקדש דוקא קלמר
 איכה למימר דפליגי צבא ת"ק סבר
 כל ירושלים און מטמא צנגעים משום
 דקדישא לאכילת קדשים קלים ומעשר
 שני וכיון דמיוחדת לקדשי צבוה לא
 חשיבא ליה אחוזתכם ורצי יהודה
 סבר דווקא מקום מקדש שהוא מחנה
 שכינה לאכילת קדשי קדשים אצל
 ומדרשות אצל השתא דלמרינן דרצי
 יהודה אמר אני לא שמעתי אלא מקום מקדש צלבד וצכלל זה יש כמו
 כן צתי כנסיות ומדרשות אס אימנא דטעמא דת"ק הוה משום דירושלים
 קדושה לאכילת קדשים קלים ומעשר שני לא הוה ליה לר' יהודה למימר
 האי לישנא אלא מקום מקדש כיון דטעמא דת"ק נמי הוה משום דירושלים
 מקום מקדש היא להכי איצטריך למימר דפליגי צמילמא אחריתי:
 אלא
 והא דכרכים והא דכפרים ודכרכים אין מטמא
 בנגעים והתניא א' אחוזתכם אחוזתכם מטמאה
 בנגעים ואין ירושלים מטמאה בנגעים אמר
 ר' יהודה אני לא שמעתי אלא מקום מקדש
 בלבד הא בתי כנסיות ובתי מדרשות מטמאין
 בנגעים ואע"ג דכרכים נינהו אימא אמר רבי
 יהודה אני לא שמעתי אלא מקום מקדש
 סבר ירושלים לא נתחלקה לשבטים ורבי יהודה
 דהני תנאי צ' דתניא מה היה בחלקו של
 יהודה הר הבית הלשכות והעזרות ומה היה
 בחלקו של בנימין אולם והיכל ובית קדשי
 הקדשים צ' ורצועה היתה יוצאה מחלקו של
 יהודה ונכנסת לחלקו של בנימין ובה היה
 מזבח בנוי ובנימין הצדיק היה מצטער עליה
 לבלעה בכל יום שנאמר צ' חופף עליו כל היום
 לפיכך וכה בנימין הצדיק ונעשה אושפיון
 לגבורה שנאמר ובין כתפיו שכן והאי תנא
 סבר ירושלים לא נתחלקה לשבטים דתניא
 אין משכירין בתים בירושלים לפי שאינה
 שלהן ר' אלעזר בר צ' (צדוק) אומר אף לא
 מטות לפיכך עורות קדשים בעלי אושפיוכין
 נוטלין אותן ברובע אמר אבני שמע מינה
 אורה ארעא למישבא אינישבא גולפא ומשבא
 לאושפיוה ודכפרים מי מטמא בנגעים
 והתניא לאחווה עד שיכבשו אותה כבשו
 אותה ולא חלקוה לשבטים חלקו לשבטים
 ולא חלקו לבית אבות חלקו לבית אבות
 ואין כל אחד מכיר את שלו מניין ת"ל צ' ובא
 אשר לו הבית מי שמויחד לו יצא אלו שאין
 מיוחדין לו אלא מחוורתא כדשנין מעיקרא:
 ומתקינן לו כהן אחר: פשיטא אירע בו
 פסול קודם תמיד של שחר מחנכין אותו
 בתמיד של שחר אלא אירע בו פסול אחר
 תמיד של שחר במה מחנכין אותו אמר
 רב אדא בר אבהו באבנטו א' הניחא
 למאן דאמר אבנטו של כהן גדול זה
 הוא אבנטו של כהן הדיוט אלא למאן
 דאמר א' אבנטו של כהן גדול לא זהו
 אבנטו של כהן הדיוט מאי איכא למימר
 אמר אבני לובש שמונה ומהפך צ' בצינורא
 וכדרב הונא צ' דאמר רב הונא יזר שהפך
 בצינורא חייב מיתה ורב פפא אמר
 עבודתו

והמלכות והעזרות ומה
 היה בחלקו של בנימין
 אולם והיכל כו'. ותנא קמא
 כי האי תנא, דתניא אין
 משכירין בתים בירושלים
 לפי שאין שלהם כלומר
 לא נתחלקה ירושלים. ר'
 אלעזר ב"ר צדוק אומר אף
 לא מטוה, לפיכך עזרות
 קדשים קלים בעלי
 אושפיון נוטלין אותם
 ברובע ומפני שנוטלין מהן
 העזרות ונקבטין שמריקין
 מהן היין לפיכך בהן
 משכירין מיטות לישון בהן
 בה בית דירה מיטמאה ואי לית בה בית דירה לא מיטמאה. ומתקינן לו כהן אחר תחתיו כו'. פשיטא אירע כהן פסול קודם
 תמיד של שחר, הה נתרבה בנגדים ועבר עבודה גדולה ועובד עבודת היום כדקיימא לן כל עבודת יוה"כ
 אינה כשרה (ר"א) [אלא] ככהן גדול. אלא אם אירע בו פסול אחר תמיד השחר, במה נקבע ככהונה גדולה עבודת היום ב'
 כלים הוא ככהן הדיוט נמצאת עבודת יום הכפורים כשרה ככהן הדיוט. אמר רב אדא בר אבהו נקבע ככהונה גדולה (כמו)
 [במה] שחיגה אבנט של כלאים שהוא מותר ככהן גדול והוא אסור לכהן הדיוט. ואמר הניחא למאן דאמר אבנטו של כהן
 גדול כו'. ונדחה ואמר אבני לובש שמוה ומהפך בצינורא. פי' א' עצי נורא שנמצא כי נתרבה בנגדים ועבר

והמלכות והעזרות ומה
 היה בחלקו של בנימין
 אולם והיכל כו'. ותנא קמא
 כי האי תנא, דתניא אין
 משכירין בתים בירושלים
 לפי שאין שלהם כלומר
 לא נתחלקה ירושלים. ר'
 אלעזר ב"ר צדוק אומר אף
 לא מטוה, לפיכך עזרות
 קדשים קלים בעלי
 אושפיון נוטלין אותם
 ברובע ומפני שנוטלין מהן
 העזרות ונקבטין שמריקין
 מהן היין לפיכך בהן
 משכירין מיטות לישון בהן
 בה בית דירה מיטמאה ואי לית בה בית דירה לא מיטמאה. ומתקינן לו כהן אחר תחתיו כו'. פשיטא אירע כהן פסול קודם
 תמיד של שחר, הה נתרבה בנגדים ועבר עבודה גדולה ועובד עבודת היום כדקיימא לן כל עבודת יוה"כ
 אינה כשרה (ר"א) [אלא] ככהן גדול. אלא אם אירע בו פסול אחר תמיד השחר, במה נקבע ככהונה גדולה עבודת היום ב'
 כלים הוא ככהן הדיוט נמצאת עבודת יום הכפורים כשרה ככהן הדיוט. אמר רב אדא בר אבהו נקבע ככהונה גדולה (כמו)
 [במה] שחיגה אבנט של כלאים שהוא מותר ככהן גדול והוא אסור לכהן הדיוט. ואמר הניחא למאן דאמר אבנטו של כהן
 גדול כו'. ונדחה ואמר אבני לובש שמוה ומהפך בצינורא. פי' א' עצי נורא שנמצא כי נתרבה בנגדים ועבר

והמלכות והעזרות ומה
 היה בחלקו של בנימין
 אולם והיכל כו'. ותנא קמא
 כי האי תנא, דתניא אין
 משכירין בתים בירושלים
 לפי שאין שלהם כלומר
 לא נתחלקה ירושלים. ר'
 אלעזר ב"ר צדוק אומר אף
 לא מטוה, לפיכך עזרות
 קדשים קלים בעלי
 אושפיון נוטלין אותם
 ברובע ומפני שנוטלין מהן
 העזרות ונקבטין שמריקין
 מהן היין לפיכך בהן
 משכירין מיטות לישון בהן
 בה בית דירה מיטמאה ואי לית בה בית דירה לא מיטמאה. ומתקינן לו כהן אחר תחתיו כו'. פשיטא אירע כהן פסול קודם
 תמיד של שחר, הה נתרבה בנגדים ועבר עבודה גדולה ועובד עבודת היום כדקיימא לן כל עבודת יוה"כ
 אינה כשרה (ר"א) [אלא] ככהן גדול. אלא אם אירע בו פסול אחר תמיד השחר, במה נקבע ככהונה גדולה עבודת היום ב'
 כלים הוא ככהן הדיוט נמצאת עבודת יום הכפורים כשרה ככהן הדיוט. אמר רב אדא בר אבהו נקבע ככהונה גדולה (כמו)
 [במה] שחיגה אבנט של כלאים שהוא מותר ככהן גדול והוא אסור לכהן הדיוט. ואמר הניחא למאן דאמר אבנטו של כהן
 גדול כו'. ונדחה ואמר אבני לובש שמוה ומהפך בצינורא. פי' א' עצי נורא שנמצא כי נתרבה בנגדים ועבר

והמלכות והעזרות ומה
 היה בחלקו של בנימין
 אולם והיכל כו'. ותנא קמא
 כי האי תנא, דתניא אין
 משכירין בתים בירושלים
 לפי שאין שלהם כלומר
 לא נתחלקה ירושלים. ר'
 אלעזר ב"ר צדוק אומר אף
 לא מטוה, לפיכך עזרות
 קדשים קלים בעלי
 אושפיון נוטלין אותם
 ברובע ומפני שנוטלין מהן
 העזרות ונקבטין שמריקין
 מהן היין לפיכך בהן
 משכירין מיטות לישון בהן
 בה בית דירה מיטמאה ואי לית בה בית דירה לא מיטמאה. ומתקינן לו כהן אחר תחתיו כו'. פשיטא אירע כהן פסול קודם
 תמיד של שחר, הה נתרבה בנגדים ועבר עבודה גדולה ועובד עבודת היום כדקיימא לן כל עבודת יוה"כ
 אינה כשרה (ר"א) [אלא] ככהן גדול. אלא אם אירע בו פסול אחר תמיד השחר, במה נקבע ככהונה גדולה עבודת היום ב'
 כלים הוא ככהן הדיוט נמצאת עבודת יום הכפורים כשרה ככהן הדיוט. אמר רב אדא בר אבהו נקבע ככהונה גדולה (כמו)
 [במה] שחיגה אבנט של כלאים שהוא מותר ככהן גדול והוא אסור לכהן הדיוט. ואמר הניחא למאן דאמר אבנטו של כהן
 גדול כו'. ונדחה ואמר אבני לובש שמוה ומהפך בצינורא. פי' א' עצי נורא שנמצא כי נתרבה בנגדים ועבר

והמלכות והעזרות ומה
 היה בחלקו של בנימין
 אולם והיכל כו'. ותנא קמא
 כי האי תנא, דתניא אין
 משכירין בתים בירושלים
 לפי שאין שלהם כלומר
 לא נתחלקה ירושלים. ר'
 אלעזר ב"ר צדוק אומר אף
 לא מטוה, לפיכך עזרות
 קדשים קלים בעלי
 אושפיון נוטלין אותם
 ברובע ומפני שנוטלין מהן
 העזרות ונקבטין שמריקין
 מהן היין לפיכך בהן
 משכירין מיטות לישון בהן
 בה בית דירה מיטמאה ואי לית בה בית דירה לא מיטמאה. ומתקינן לו כהן אחר תחתיו כו'. פשיטא אירע כהן פסול קודם
 תמיד של שחר, הה נתרבה בנגדים ועבר עבודה גדולה ועובד עבודת היום כדקיימא לן כל עבודת יוה"כ
 אינה כשרה (ר"א) [אלא] ככהן גדול. אלא אם אירע בו פסול אחר תמיד השחר, במה נקבע ככהונה גדולה עבודת היום ב'
 כלים הוא ככהן הדיוט נמצאת עבודת יום הכפורים כשרה ככהן הדיוט. אמר רב אדא בר אבהו נקבע ככהונה גדולה (כמו)
 [במה] שחיגה אבנט של כלאים שהוא מותר ככהן גדול והוא אסור לכהן הדיוט. ואמר הניחא למאן דאמר אבנטו של כהן
 גדול כו'. ונדחה ואמר אבני לובש שמוה ומהפך בצינורא. פי' א' עצי נורא שנמצא כי נתרבה בנגדים ועבר

והמלכות והעזרות ומה
 היה בחלקו של בנימין
 אולם והיכל כו'. ותנא קמא
 כי האי תנא, דתניא אין
 משכירין בתים בירושלים
 לפי שאין שלהם כלומר
 לא נתחלקה ירושלים. ר'
 אלעזר ב"ר צדוק אומר אף
 לא מטוה, לפיכך עזרות
 קדשים קלים בעלי
 אושפיון נוטלין אותם
 ברובע ומפני שנוטלין מהן
 העזרות ונקבטין שמריקין
 מהן היין לפיכך בהן
 משכירין מיטות לישון בהן
 בה בית דירה מיטמאה ואי לית בה בית דירה לא מיטמאה. ומתקינן לו כהן אחר תחתיו כו'. פשיטא אירע כהן פסול קודם
 תמיד של שחר, הה נתרבה בנגדים ועבר עבודה גדולה ועובד עבודת היום כדקיימא לן כל עבודת יוה"כ
 אינה כשרה (ר"א) [אלא] ככהן גדול. אלא אם אירע בו פסול אחר תמיד השחר, במה נקבע ככהונה גדולה עבודת היום ב'
 כלים הוא ככהן הדיוט נמצאת עבודת יום הכפורים כשרה ככהן הדיוט. אמר רב אדא בר אבהו נקבע ככהונה גדולה (כמו)
 [במה] שחיגה אבנט של כלאים שהוא מותר ככהן גדול והוא אסור לכהן הדיוט. ואמר הניחא למאן דאמר אבנטו של כהן
 גדול כו'. ונדחה ואמר אבני לובש שמוה ומהפך בצינורא. פי' א' עצי נורא שנמצא כי נתרבה בנגדים ועבר

והמלכות והעזרות ומה
 היה בחלקו של בנימין
 אולם והיכל כו'. ותנא קמא
 כי האי תנא, דתניא אין
 משכירין בתים בירושלים
 לפי שאין שלהם כלומר
 לא נתחלקה ירושלים. ר'
 אלעזר ב"ר צדוק אומר אף
 לא מטוה, לפיכך עזרות
 קדשים קלים בעלי
 אושפיון נוטלין אותם
 ברובע ומפני שנוטלין מהן
 העזרות ונקבטין שמריקין
 מהן היין לפיכך בהן
 משכירין מיטות לישון בהן
 בה בית דירה מיטמאה ואי לית בה בית דירה לא מיטמאה. ומתקינן לו כהן אחר תחתיו כו'. פשיטא אירע כהן פסול קודם
 תמיד של שחר, הה נתרבה בנגדים ועבר עבודה גדולה ועובד עבודת היום כדקיימא לן כל עבודת יוה"כ
 אינה כשרה (ר"א) [אלא] ככהן גדול. אלא אם אירע בו פסול אחר תמיד השחר, במה נקבע ככהונה גדולה עבודת היום ב'
 כלים הוא ככהן הדיוט נמצאת עבודת יום הכפורים כשרה ככהן הדיוט. אמר רב אדא בר אבהו נקבע ככהונה גדולה (כמו)
 [במה] שחיגה אבנט של כלאים שהוא מותר ככהן גדול והוא אסור לכהן הדיוט. ואמר הניחא למאן דאמר אבנטו של כהן
 גדול כו'. ונדחה ואמר אבני לובש שמוה ומהפך בצינורא. פי' א' עצי נורא שנמצא כי נתרבה בנגדים ועבר

והמלכות והעזרות ומה
 היה בחלקו של בנימין
 אולם והיכל כו'. ותנא קמא
 כי האי תנא, דתניא אין
 משכירין בתים בירושלים
 לפי שאין שלהם כלומר
 לא נתחלקה ירושלים. ר'
 אלעזר ב"ר צדוק אומר אף
 לא מטוה, לפיכך עזרות
 קדשים קלים בעלי
 אושפיון נוטלין אותם
 ברובע ומפני שנוטלין מהן
 העזרות ונקבטין שמריקין
 מהן היין לפיכך בהן
 משכירין מיטות לישון בהן
 בה בית דירה מיטמאה ואי לית בה בית דירה לא מיטמאה. ומתקינן לו כהן אחר תחתיו כו'. פשיטא אירע כהן פסול קודם
 תמיד של שחר, הה נתרבה בנגדים ועבר עבודה גדולה ועובד עבודת היום כדקיימא לן כל עבודת יוה"כ
 אינה כשרה (ר"א) [אלא] ככהן גדול. אלא אם אירע בו פסול אחר תמיד השחר, במה נקבע ככהונה גדולה עבודת היום ב'
 כלים הוא ככהן הדיוט נמצאת עבודת יום הכפורים כשרה ככהן הדיוט. אמר רב אדא בר אבהו נקבע ככהונה גדולה (כמו)
 [במה] שחיגה אבנט של כלאים שהוא מותר ככהן גדול והוא אסור לכהן הדיוט. ואמר הניחא למאן דאמר אבנטו של כהן
 גדול כו'. ונדחה ואמר אבני לובש שמוה ומהפך בצינורא. פי' א' עצי נורא שנמצא כי נתרבה בנגדים ועבר

והמלכות והעזרות ומה
 היה בחלקו של בנימין
 אולם והיכל כו'. ותנא קמא
 כי האי תנא, דתניא אין
 משכירין בתים בירושלים
 לפי שאין שלהם כלומר
 לא נתחלקה ירושלים. ר'
 אלעזר ב"ר צדוק אומר אף
 לא מטוה, לפיכך עזרות
 קדשים קלים בעלי
 אושפיון נוטלין אותם
 ברובע ומפני שנוטלין מהן
 העזרות ונקבטין שמריקין
 מהן היין לפיכך בהן
 משכירין מיטות לישון בהן
 בה בית דירה מיטמאה ואי לית בה בית דירה לא מיטמאה. ומתקינן לו כהן אחר תחתיו כו'. פשיטא אירע כהן פסול קודם
 תמיד של שחר, הה נתרבה בנגדים ועבר עבודה גדולה ועובד עבודת היום